

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
József-körút 18.

Főszerkesztő: VÉSZI JÓZSEF.
Felelős szerkesztő: BRAUN SANDOR.
Kiadja: A SZERKESZTŐSÉG.

Egész évre 28 k. (14), 1/4 évre 14 k. (7), 1/4 évre 7 k. (3.50), egy hónapra 2 k. 40 fillér, (1.20 frt).
Egyes szám Budapesten 8, vidéken 10 fillér.

Igazságügyi törvényhozás.

Írta: Németh Péter kuriai bíró.

Budapest, április 22.

A reformok jegyében indul meg holnap az igazságügyi tárca költségvetésének képviselőházi tárgyalása. A vitának már előre is tartalmat és színvonalat biztosít az a nagyszabású kodifikáló munkásság, amelynek korszakalkotó eredményeit a minap tette le Plósz Sándor a törvényhozás asztalára.

A magyar alkotmány visszaállításakor az igazságügyi törvényhozás minden ágában új alkotásokra volt hivatva. Az igazságügyi szervezet megteremtésétől kezdve létre is jöttek egymásután az egyes törvénykönyvek, valamint különböző alkalmi törvények is, és ma a polgári törvénykönyv kivételével Magyarország a jogi élet minden ágában kodifikált törvényvel bír. De nagyon csalódnék, aki azt hinné, hogy a magyar igazságügyminiszter immár minden tehetséget és erejét csupán a polgári törvénykönyv megteremtésére fordíthatja és ezzel a magyar igazságügyi törvényhozás nagy épületét végleg befejezheti, mely feladat megoldása után aztán más dolga nem maradna, mint az, hogy megfigyelje a jogi élet jelenségeit és legfeljebb a felmerülő szükséghez képest egy-egy novellaris törvényt vagy egyes jogintézmények tüzetesebb szabályozását hozza javaslatba.

Nálunk az a szokás, hogy alighogy meghoznak egy törvényt s alighogy életbelépett, már felhangzik mindenünnen a reform szükségessége, amint ezt legujjabban a bünvádi perrendtartásnál tapasztaltuk. Igaz, hogy az igazságügyi kormány nem nagyon szeret e kívánság teljesítésével és eddig sem a kereskedelmi törvénykönyv revíziója, sem a

biztosítási ügy reformja, sem a büntetőtörvény novellája, sem az ügyvédi szervezet reformja, még mint javaslat sem került a törvényhozás elé. Nincs is ezen mit csodálkozni, mert eddigelé az igazságügyi kormány kénytelen volt a még hiányzó kódexek megalkotására fordítani minden munkaerejét.

Mindamellett az igazságügyi szervezet reformját Sülágyi Dezső keresztülvitte és ezzel megadta a lehetőséget, hogy a már 1868-ban az LIV. t.-c.-ben az igazságszolgáltatás egyedül helyes alakzatát elismert szóbeliség és közvetlenség valamennyi bíróság előtt megvalósíthatassék. Legelőször a járásbírói polgári ügyekre nézve lépett ez életbe, azután keresztülvitték az összes büntető-ügyekben, úgy, hogy jelenleg csupán a nagyobb polgári perekben írásbeli az eljárás, csupán ezekben az ügyekben nem hallja meg az ügyben döntő felső bíró sem a félnek, sem ügyvédjének szavát, de még az első bíró sem látja a feleket, sem hallja azok beszédét és a felek kikérdezése helyett kétség esetén szorogva keresi az ivreke terjedő periratokban azt, amit a felek mondani akartak és amit sokszor a periratok érthetlensége vagy szándékos elcsavarások folytán alig lehet kitalálni.

Az igazságügyminiszter ennek láttára első sorban a polgári törvénykezés reformjának megvalósítására fog törekedni; és ha tudjuk, hogy Plósz Sándor, aki ezt a feladatot magára vállalta, a perrendnek nemcsak kitűnő volt professzora, hanem gyakorlatilag is foglalkozott az igazságszolgáltatással, megnyugvással várhatjuk annak a törvényjavaslatnak életbeléptetését, melyet ő a polgári perrendtartásnak a szóbeliség és közvetlenség elvei szerint való reformjáról a jelen országgyűlés elé terjesztett.

Egy jó polgári perrendtartás alkotása a

legnehezebb feladatok közé tartozik. Kell, hogy a tervező szem előtt tartsa nemcsak azt, hogy becsületes felperesek és fizetni vonakodó alperesek, hanem sokszor furfangos felperesek és becsületes alperesek is vannak. Előre kell látnia mind a két félnek esetleges rosszsziszteműségét, valamint azt is, hogy a per a gyakorlatban csak nagyon kivételesen tisztá küzdelem a jogért, hanem a legtöbb esetben a törvényesség formáját felvevő jogtalan gazdagodási vágy és kielégítését célzó rosszszisztemű rátörés. Tudnia kell, hogy mind a két fél mindent el fog követni, hogy győztesül ő kerüljön ki a vitából. És neki előre meg kell mondania, hogy mi van minden félnek megengedve és hogy miképpen kell eljárni, hogy a bíró a való igazságot felismerhesse és ítéletében kifejezésre is hozhassa. Lehetővé kell tennie a megtámadott félnek, hogy magát védhesse, de bölcs mérsékléssel kell a védelmi eszközöket korlátoznia, nehogy a jogot kereső fél jogainak érvényesítésében legőzhetően akadályokra találjon. És e tekintetben a miniszter javaslata helyesen enged a védelemnek igen tág teret. A javaslat a külföldi perrendtartások módjára a támadó felperessel szemben az alperest veszi körül bástyákkal. De másrészt a bírónak is tág hatáskört enged, hogy a per vitelére befolyhasson és visszaéléseket meggátolhasson. A javaslat intézkedései minden irányban igen kimerítő, némelykor kellenél nagyobb részletezésbe is merülnek. Pedig láttuk a bünvádi perrendtartásnál, hogy aprólékos intézkedések felvétele a legtöbb esetben csak zavart okoz.

Ha a polgári perrendtartás egyik vezéreszméje az, hogy a megtámadott félnek a lehető legnagyobb jogvédelmet biztosítsa, úgy a végrehajtási eljárásban arról kell gondos-

TÁRCA.

ÚJ VILÁG.

— Történelmi regény. —

Írta: JÓKAI MÓR.

— Mi az a polyka? — kérdező Lyubisszától.
— Így hívják a Felvidékről idekerült szolgálókat.

(De hát mi köze annak a gubics-szedéshez?)
S az urak egymás után tiszter eldanolták ezt a hülye nótát, ami úgy látszik, hogy Csunkó Dani bosszantására lett költve: ő a gubics-szedő. S ez nekik jó mulatság.

Mikor aztán beleuntak, akkor meg Csunkó Dani gyújtott rá egy közkedveltségű nótára, amit orrhangon szokás énekelni, hogy a dudát utánozza.

„Ha valaki vigan él, A kanász bizony úgy él. Az erdőben, A mezőben. Sétál, dudát, furuglyál, Billeg-ballag, meg-megáll.“

Ez is nagyon tetszett az uraknak. Valószínűleg a Kókán Laci nótája volt. Ezen legalább a kis menyecske is nevetett.

Aztán a pópára került a sor, annak is fujtak egy nekivaló dalt.

„Komáromba kell menni, Létánia fog lenni. Héj az én rózsám a barát, Tartja a létániát.“

Cyрил maga is velök dalolt. Így szokás az ősmagyaroknál.

A rációrmós ellenben hozzá illő bordsalt idézett elő, aminek igazán tetszetős a ritmusa.

„Igyál pajtás, Jó a szállás. Van jó borunk, jó barátunk: Van jó gazdánk, gazdasszonyunk. — Nincs — egy — hajtás! — Tölts — tele — pajtás! — Mit nekem a bor egy pohárral? Három is elkél egy hűjjával!“

Derek nóta! Meg kellett ismételni.

A vacsorának pedig még mindig nem szakad vége. Most hozzák a jó kapros-turóslépenyt, aminek nincsen párja Magyarországon tul.

Az eszmétársulat felkölti az ismeretes nótát Denezsné asszonyomról, aki lepényvel csalogatja a legényeket. Ezt csak el kell dalolni. Négy strófája van a néprománának; de mikor a harmadikat kezdi hangoztatni Csunkó Dani, ami a „bécsei piros pirosító oréáról“ emlékezik, meg rugja a sarkával az asztal alatt Kókán Laci, mire az észreveszi magát, hogy ugyan rossz helyen alkalmazza ezt a nótát a pirosítóról, s a végét elharapja, szája elé kapva a markát.

A háziasszony azonban lefőzi a felsült kukkót; kikapja a szájából a negyedik verset s ő maga dalolja elől: „Azt sem Isten adta rája, Maga kutya-keze-körme kente rája!“ (Dacapo.)

Általános a tetszés és habota.

Natalia csodálkozott. Más háziasszony felugrott volna ilyen gorbomásra, vagy seprüt kapott volna s kiverte volna vendégeit; ez megtréfának veszi. Nem! Az ősmagyarok nem ismerik a szégyent, se a megharagvást.

Helyre akarta útni a dolgot Rubiánka.

— Danoljunk el inkább, urak, magyar mar-

seillaiset. Talán még tekintetes asszony nem hallott aztat.

Bizony nem hallotta. A komáromi várban sok mulatságban volt része, de ezt a tábort dalt sehol sem énekeltek.

Nem tetszett neki a szövege. Csunya nóta! Kár volt azt a világhírű szép melódiát elrontani vele.

Inkább hát azt, hogy „Sikolt, rikolt a sarkantyú. Csókot kér a nyalka fattyu: Adjon neki szép ifjasszony; Ne kívánja olyan nagyon.“

De ez a nóta aztán okvetlenül megkívánja, hogy a két ősmagyar kirugja maga alól a székét s egymással szembe fordulva, a szoba tisztásán, csipőre tett kézzel eljárja a palotást, mely igazán gyönyörű tánc, aminőt nem produkálnak színpadon. Minő délceg mozdulatok! Méltóságos fejhordozások! Búszke dobbanások! Ennek már Natalia is tapsolt.

A csemegét, gyümölcsöt hallgatva szokták elfogyasztani. Az ember kötekedik a szomszédjával. Az asszonyok összesznak: „Kinek adnád most a „Viellieochent?“

Éjfél felé jár az idő. A krámpámpulira kerül a sor. Ezt elkészíteni a házigazda sorja. Ő eléje teszik a nagy, öblös cintát, megtöltve törköly-pálínkával; a vendégek mind cinpoharakat kapnak. A pálínkat aztán a házigazda fűdibuszal meggyújtja s a kékkel, zölddel lobogó borszesze marokkal hinni a sárgaaukrot, fűgét, mazsola-szőlőt, amitől a kék lobogvány közé piros lángyelvek szökellnek. Ezt hívják a magyarok krámpámpulinak. Ebből a pokoli kotyvalékból

kodni, hogy a jogerős ítélet gyorsan fogantosságtartás és pedig lehetőleg az adós vagyoni fönkretétele nélkül. A mai végrehajtási eljárás feltétlenül rossznak mondható és nagyon kivánatos lenne, ha az igazságügyminiszter, amint azt kilátásba is helyezte, a reformot mennél előbb a törvényhozás elé terjesztené, mert az új perrendtartás csak egy új végrehajtási eljárással való együttes életbeléptetés által fogja jó hatását minden irányban gyakorolhatni. És itt legyen szabad felemlíteni, hogy az új végrehajtási eljárásban a végrehajtást lehetőleg olcsóvá kell tenni. Nem szabad annak előfordulnia, hogy egy 50 koronás megítélt követelésnek végrehajtási költségei 200 koronára is szaporodhassanak, amint ez ma különösen apró követéseknél igen sokszor megtörténik. Ha van vagyona a marasztalt alperesnek, legyen a végrehajtás olyan, mint a statárium, mert a jogerős bírói ítélettel szemben büjösödni nem szabad engedni. De viszont nem szabad az államnak hozzájárulnia ahhoz, hogy pernyertes felperes mindenéből kifosztassa a végrehajtást szenvedettet. Itt már nem a jogászai szempont a döntő, hanem a legmagasabb állami érdek követeli azt, hogy az állam, amint polgárainak élete és becsülete felett őrködik, egy biztosítsa nekik a megélhetés előfeltételét is, tehát egy bizonyos vagyoni minimumot, mindennemű végrehajtással szemben.

A végrehajtási eljárás megalkotásánál a törvényhozás ne riadjon vissza attól, hogy a megélhetési minimumot a lehető legelőkezőbb állapotba meg és pedig úgy, hogy az ingatlan vagyonnak egy család fenntartására szükségelt minimumát is vegye ki a végrehajtás alól. Ha ez a nagyjelentőségű intézkedés belekerül a törvénykönyvbe, akkor ez a legújabb két alkotás igazi ékessége lesz a magyar törvénytárnak s hirdetni fogja a magyar állam szociális lelkiismeretének éberségét.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Budapest, április 22.

Az ülés ma a Horánszky-rekviem miatt csak tizenegy óra után kezdődött, de váratlanul korán végződött.

A kultuszvita ugyanis másfél óra alatt lezárult. Még volt néhány felszólalás, Neményi

aztán, mikor legjavában lobog, a házigazda nagy levesmerő-kanállal osztagot a vendégek poharaiba, azon forrón, lángolón. Natália bámulva nézi, hogy tudják azt meginni, mikor még táncol a lány a pohárban az ajkuk előtt, kísérteties sirbólti fényt vetve arcukra. Ó csak meg nem kóstolta volna azt egy világgért. De Lyubissza szűréselt belőle.

Natáliának volt alkalma tanulmányozni az arccokat.

A bor vidámmá teszi az embert, a borszesz megvidítja.

Még a bohókás Rubiánának a szemei is keresztbeállnak, sőt a tisztelendő pápa is a bajuszát pödörgeti. (A keleti hitű papok bajuszt, szakált viselnek.)

Kókán Laici új nótára kezd, cinpohara fenékével ütögetve az asztalt: „Ha haragszik, gazda, Hogy mink itt mulatunk, Vigye el a házát; De mink itt maradunk.”

Mind vele dalolják. Csak a gazda nem. Rekedt hangja nem ahhoz való.

— Itt fognak ám ezek mulatni reggelig, — sugá Lyubissza Natáliának, aki abba belenyugodott. Megszokhatta a komáromi életben, hogy ha az urak belekezednek a mulatozásba, annak csak a hajnal veti végét. S a hölgyeknek is tessék ez: kitartanak a tivornyázásban.

Szakácsné, szobalány, hajdu mind tudja már a sorrendet, mi következik egymás után.

Egyszer aztán csak kitört Csunkó Dani kebeléből az utóljára tartogatott nóta. Új népdal volt ez: az ország-romlás napjaiban keletkezett, valahol a Bükkvidék rengetegében. Mely férfihangra volt szerezve, sziklák, hegyszakadékok visszhangjának szánva, bujdosó csikósok, tanyázó pásztorok

Ambrus és Lengyel Zoltán beszéltek a zilahi tanítóképző érdekében, Krasznay Ferenc nagyon érdekesen az atletika fejlesztéséről, Veres József a nem-katolikus lelkesek fizetésének minimumáról, s mindnyájuknak felelt Wlassics Gyula kultuszminiszter — aztán lelkes éljenzés jelezte, hogy a kultuszvitának is végre jutottunk.

Még sokkal rövidebben esett át a t. Ház az indemnitiv-javaslaton, melyet a pénzügyi bizottság nevében Neményi Ambrus ajánlott elfogadásra. Mindössze Kossuth Ferenc és a néppárti Ermszt Sándor szolt a javaslat ellen s az utóbbi természetesen nem mulasztotta el a néppárt politikai bizalmatlanságát állítólagos szavazat-írtásokkal megokolni. De Széll Kálmán miniszterelnök a többség zajos helyeslése közben hivatkozott rá, hogy a közigazgatási visszaélések évről-évre fognak s ő minden visszaélést megtorolt, ha tudomására hozták. Ezzel aztán vége is volt az indemnitiv-nak s a többség a javaslatot megszavazta.

Holnap az igazságügyi tárca költségvetésére kerül a sor.

A képviselőház ülése április 22-én.

— Kezdete délelőtt 11 órakor. —

Elnök: Bejelenti Andrá Gyula, a zirci kerület képviselőjének elhunytát s felhatalmazást kér arra, hogy az új választást elrendelhesse.

A vallás- és közoktatásügyi költségvetés

részletes tárgyalásának folytatása következik. Lengyel Zoltán: Azokat az áldozatokat sorolja föl, amelyeket Szilagyvármegye hozott a közoktatásügy érdekében, anélkül, hogy a nemzetiségeknek olyanira kiszolgáltatott vidék bármiképp is részesült volna a kormány gondoskodásában. Kéri a zilahi tanítóképző fölállítását.

Neményi Ambrus a miniszter figyelmébe ajánlja Lengyel Zoltán kérését a zilahi tanítóképző ügyében. A tételt elfogadja. (Helyeslés jöbbséggel.)

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter: A mikor egy helyről máshova visznek egy intézetet, nagyon érzik ott annak hiányát. Objektiv okok is foroghatnak fenn arra nézve, hogy ott egy tanítóképző állítsák fel és amint rendelkezésre állanak az eszközök, hogy a tanítóképzők szaporítsanak, ezt az ügyet is megfontolva tárgyalva teszi. (Helyeslés.)

Krasznay Ferenc a testi nevelés tételénél rámutat arra, hogy Anglia és Amerika többségét a többi nemzetek felett a helyes irányú testi nevelés folytán érte el. Nálunk a német tornarendszer nem szülte meg eredményeit.

Kevesli a testi nevelés céljaira felvett összeget. A művelt nyugat népei mind több gondot fordítanak az ifjuság testi nevelésének fejlesztésére. Hibáztatja a nálunk divó testi nevelés rendszerét és a tornával szemben az atletikát ajánlja tetszedésül. Sürgőt az iskolai tetszedésnek teljes reformálását. Az ifjuságot ne zárt helyiségben, hanem szabad levegőn tanítsák, és kívánatos volna, hogyha a tornatanítók egyúttal pedagógusok is lennének. (Helyeslés.)

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter: Távolról sem állítja, hogy valami nagy

kiáltó szava a pusztában. Nagyhamar elterjedt az egész országban vidékről-vidékre, amerre csak továbbítotték, új meg új vereséket ragasztottak hozzá; s azok mind kegyetlen, átkozódó, bosszúálló, gunyolódó indulatok kifejezései voltak, ahogy csak egy sárkánynak a levágott feje énekelhet, aki már tüzet nem tud okdálni, csak mérget köpködni. A kezdő verse így szól:

Ajtó mögött a sajtár,
Beleesett a zsanár.
Dárum, madárum,
Uteu dárum madárum,
Agyonverték a nyáron!
Dárum, madárum.

Natália összeborzongott e dalra. Micsoda szörnyeteg lehet az a zsanár, hogy azt agyon kell verni a nyáron.

Már pedig ezt a riasztó dalt mind utána dalolták az urak s az ökleikkel ütötték az asztalt, még Tihamér is, sőt a pápa is. Csak Hruszky uram nem kontrázott benne, az asztalt sem ütötte. Nem tudni, az öklét sajnálta-e, vagy az asztalt, vagy — a zsanárt?

A második strófánál, mely szól a köcsögalapos Becirkereknek:

Nyól a kalapod teteje,
Zsugorodik a két széle,
Dárum, madárum,
Uteu dárum, madárum,
Beverjük azt a nyáron!
Dárum, madárum.

(Folytatása következik.)

összeg, ami a testi nevelés címén fel van véve, azonban nem ebben a rovatban jut kifejezésre minden összeg, amelyet a test fejlesztésére vonatkozólag a budgetben megszavaztatni kér. Úgy a középiskoláknál, mint a felsőbb leányiskoláknál, valamint a tanítóképzőknél, tanítónőképzőknél stb. külön-külön szerepel a tornatanítók javadalmazása. Azonban korántsem állítja, hogy ez az összeg elegendő aszakra a óciókra, melyeket e téren is maga elé tűzött. Igen nagy súlyt helyez a test erőnek összehangatos fejlesztésére és már a középiskolai új tanterv szerint a tanítás célja úgy van megalkalva, hogy a test erőnek és ügyességének összehangatos fejlesztése a fejlődő szervezetre tekintettel legyen. (Helyeslés a jobboldalon.)

Fosszay Miklós a gazdasági intézetek tételénél határozati javaslatot nyújt be, amely szerint a községi képviselőtestületeknek a tanítókat is tagjai legyenek.

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter: Itt egy intézményről van szó de egy szerre egy teljesen tökéletes intézmény megteremtési lehetőség. A földművelésügyi miniszter a lehető legnagyobb buzdósággal jár el a tanító kiképzése tekintetében; önálló szaktanítókat alkalmazunk különösen nagyobb városokban, iparkodni fognak minél nagyobb gazdasági ismerettel kiképezni a tanítókat és tekintetben a községek csak díszetért érdemelnek, mert mindonitt iparkodnak rendelkezésünkre bocsátani azon kisebb földterületeket, melyekre a tanítás minél praktikusabban eszközölhető. Ez ma még nem felirágzott intézmény, de meg kellett végre-valahára kezdenünk és el kellett érünk, hogy az ismétlő-iskolákat látogatottakká tegyük és gyakorlati irányban fejlesszük.

Veres József a kongrua tételénél utal arra, hogy a protestáns lelkesek kongruájának kiszámítása még mindig nehézkesez meggy. A régebbi segélyeket pedig egyáltalában nem utalványozzák ki. Pedig addig jár a segély is, míg a lelkesek jövedelme legalább 1600 koronát nem tesz ki. Erre vonatkozólag intézkedést kér.

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter: Ez a szakasz annyira tiszta, annyira világos, hogy ehhez kételey nem is férhet. Mikor a törvényjavaslatot előterjesztette, éppen az ágostai egyház részéről figyelmeztették, hogy már 800 forintos kiegészítés van és pedig abból a segélyből, mi az államtól kaptak. Akkor vettük be ezt a szakaszt a méltányos céllal, hogy azok, akik az állam által adott segélyösszegekből már a 800 forintos kiegyezést kapták, továbbra is meg fogják ezt kapni, a kormány ki fogja ezt szolgáltatni. Azért vettük fel a külön tételt, mert igen méltányosnak tartjuk, hogy, akik az állam által adott segélyalapból kiegyezsítve már megkapták a 800 forintos azt ezentul is élvezzék. Abban nem lehet véleményeltérés, hogy ezt így kell magyarítani. Azonban lehetnek olyan konkrét esetek, melyekben meg kell vizsgálni, vajjon az állami költségvetésbe felvett és az illető vallásfelekezethek jutott összegből történt-e a kiegyezés. Ha abból történt, akkor köteles a kormány megadni, de, ha nem, akkor nem köteles és így előbb a konkrét esetet kell látni.

Elnök: A vallás- és közoktatásügyi tárca le van tárgyalva. (Éljenezés.)

Az indemnitiv.

Kossuth Ferenc a függetlenségi párt nevében kijelenté, hogy elvi álláspontból kiolyólag, nem fogadja el a törvényjavaslatot.

Horánszky Nándorról.

— A Budapesti Napló eredeti tárcája. —

Írta: *Szj. Abrányi Kornél.*

I.

Az ötvenes évek végén s még a hatvanas évek elején is, Buda még egészen német város volt, s Pest csak lassan magyarosodott. Németül voltak fölírva az utóak nevei; németek voltak, kevés kivétellel, az összes boltfelirások. Német volt a polgárság, német a kereskedelem. A magyarságot nem tartotta fenn más, csak az irodalom, a Nemzeti Színház, az ifjuság, mely a vidéki birtokosok fiaiból állt; továbbá a Pesten lakó, vagy itt telelő nemesség és az arisztokráciának egy kis töredéke.

Ellenben a vidéki, de kivált a tiszamelléki magyar városokban akkor folyt a legideálisabb magyar élet. Nemesek fölaltálták, de nem is nélkülözheték egymást az egyszőrűek. A latájner ember, ha magyar érzelmű volt, s ha csak egy kicsit jóra való, teljesen egygyé forrt a birtokos nemességgel, még ha nem is származott belőle. Ha pedig, mint Horánszky is, belőle származott, s vér volt a véréből, hus a husából, akkor könnyen lett tekintély, hangadó orkulum. Kivált ha prókátorság volt a mestersége. Mert földbirtokosnak pörös dolga mindig akadt. Örökösödés, tagosítás, urbéri kárpótlás, meg a német kormány sokféle rendelete, meg a finácé és a bezirkerek, mind ráutalták az ügyvédre nemesek a birtokos nemességet, hanem az ipart vagy az egyéb foglalkozást üző polgárságot is. S ezenkívül az elveszett alkotmány jogérzete leginkább az ügyvédek tudományában élt; s a törvénytelenségek

landó műve: a márványba vésett 1896. évi VII. törvények, melyek az akkori kormány és országgyűlés megkötéséről bizalmából ő öntött tömör, meleg szavak az országgyűlés ünnepi törvénybe iktatásáról. Minden idők képviselői fogják ezt olvasni s midőn olvassák, egyszersmind emezelni fognak a Horánszky Nándor lényes érenyeiről, erős magyarságáról.

Eger, április 22.

Horánszky Nándor volt kereskedelmi miniszter felkiáltására ma rekviem volt a székesegyházban, ahol Kállay Zoltán főispán vezetésével Hevesvármegye, továbbá Eger városa a törvényszék, az iskolák és testületek képviselői gyülekeztek össze. A gyászmisét lényes segédlettel a kanonok-plébános szolgáltatta.

Zombor, április 22.

Bács-Bojrovármegye törvényhatósági bizottsága ma tartotta a rendes közgyűlést, melyen Latinovits Pál főispán meleg szavakban emlékezett meg Horánszky Nándor kereskedelmi miniszter elhunytáról, mire elhatározták, hogy Horánszky érdemeit jegyzőkönyvileg megörökítik és a családhoz részvétiratot intéznek.

Interparlamentáris konferencia.

Budapest, április 22.

Az interparlamentáris konferencia magyar csoportja, ma délután öt órákor gyűlést tartott a képviselőház elsőemeleti termében. Az ülésen gróf Apponyi Albert elnökölt, a jegyzőkönyvet Desseffy Arisztid titkár vezette. Az ülésen megjelentek: gróf Csáky Albin, gróf Széchenyi Béla, gróf Zselénszky Róbert, gróf Teleki Sándor, gróf Esterházy Kálmán, Perczel Dezso, Ghyezy Béla, Miklós Odön, báró Radvanszky György, Kautz Gyula, Münich Aurél, Klobusitzky János, Samassa János, Barabás Béla, Günther Antal, Angyal József, Kende Péter, Kállay Leopold, Popovics Vazul, Bösörményi Sándor, Berzeviczy Albert, Visontai Soma, Sághy Gyula, Kraszenay Ferenc, Reich Aladár, Bauer Antal, Pildner Ferenc, Brásay Kálmán, Pázmándy Dénes és Fassie Tódor.

Az elnök üdvözölte a csoport tagjait s meleg szavakkal emlékezett meg Horánszky Nándorról, aki a konferencia magyar csoportjának egyik alapítója volt. Indítványozta, hogy Horánszky emlékét íktassák jegyzőkönyvbe. Az elnök szavai után Desseffy Arisztid, a csoport buzgó és nagyérdemű titkára jelentette, hogy az elnök által kibocsátott felhívásnak szép eredménye volt. A főrendiház tagjai közül negyvenegy új tag csatlakozott a csoporthoz, úgy, hogy az összes tagok száma jelenleg: 206.

Ezután Pázmándy Dénes hívta föl a tagok figyelmét ama kongresszus munkálataira, melyet nemrégiben Monacóban tartott a békegyűlés. Visontai Soma bővebb indoklás után annak a célszerűségét hangsúlyozta, hogy a diplomácia feladatait és szervezeteit is a nemzetek gazdasági életfeladatai mérlegelésével módosítani, illetve, hogy a diplomácia feladata körébe bevonnák a gazdasági háborúk megelőzését.

Visontai indítványához elsőnek Miklós Odön szólt hozzá, s bár helyeselte azt, első sorban azt kívánta volna eldönteni, hogy a konferencia illetékes-e a kérdés eldöntésére. Gróf Apponyi Albert elnöknek nem az illetékesség miatt van aggálya, hanem azt tartja, hogy a Visontai által fölvetett eszme nem bír elég konkrét formával ahhoz, hogy mint indítványt lehetne előterjeszteni a nemzetközi konferencián. Pázmándy Dénes is más formulázását óhajtja a különben helyes alapon nyugvó indítványnak. Berzeviczy Albert nem a diplomáciai testületben keresi a gazdasági sürölődások okát, hanem az államok kiméretlen, önző gazdasági politikájában. Gróf Teleki Sándor utal a külügyminiszternek a delegációban mondott beszédére, melyben az a huszadik századot a nemzetgazdasági küzdelmek századának mondta. Ebből a kijelentésből érthető, hogy a külügyminiszter már 8-10 év óta gyakorolja azt, hogy a diplomáciai karból sokakat áthelyez a konzuli karba s megjortidva. Ezen az uton haladva, a diplomáciai kar át fog alakulni egy gazdasági ismeretekkel bíró testületé. Gróf Apponyi Albert hangsúlyozza, hogy a diplomáciai kar szervezése minden egyes államnak belügye s erre nézve a konferencia nem hozhat határozatot. Arra kéri tehát Visontait, hozza szóba a nemskára egybeülő bécsi konferencián eszméit. Visontai Soma kijelenti, hogy ezt meg fogja tenni.

Az elnök azt jelentette ezután, hogy a párisi interparlamentáris konferencia a kötelességére tette az egyes csoportoknak, hogy midőn országokban a külügyi költségvetés tárgyalása van küszöbön, foglalkozzanak azzal a kérdéssel, hogy a külügyi költségvetési tárgyalások alkalmával nem kell-e bizonyos indítványokat, eszméket felvetni, melyek a konferencia céljaival összefüggnek. Mintánálunk a delegáció nélküli tárgyalások küszöbön vannak, határozatra van szükség, felszólalások történjenek-e?

Pázmándy Dénes is azt a kérdést tartja felvetetőnek a külügyi tárgyalások alkalmával, hogy a hágai kongresszus utánukja ne tekintessék elzártnak, vagyis hogy ne csak azok a hatalmak képezék a nemzetközi békebíróknak kötelei tagjait, amelyek a hágai konferencián részt vettek, hanem abba más hatalmak is belépessenek.

Apponyi Albert megjegyzi, hogy három évvel ezelőt a delegációban már fölvetette ezt a kérdést. Akkor a külügyminiszter azt válaszolta egész pozitív formában, hogy: a mi külügyi kormányzatunk részéről ez ellen semmi kifogás nem volna. Már most azt kellene megtudni a külügyminisztertől, van-e tudomása arról, hogy más hatalmaknak mi a véleményük. Sághy Gyula szerint még tovább lehetne menni s meg kellene kérdezni a külügyminisztertől azt is hogy nem látna-e időszereket, hogy a mi külügyminiszteriumunk legyen a kezdeményező. Az elnök indítványára a csoport felkéri Berzeviczy Albertet, hogy amennyiben tagja lenne az idei delegációnak, ez irányban intézzen kérdést a külügyminiszterhez.

Az elnök jelenti, hogy Gobettól Bernből levelet kapott, melyben az az eszme van fölvetve, hogy nem volna-e jó, ha az összes európai parlamentek foglalkoznának azzal a kérdéssel, vajjon van-e joga a hágai konvenció tetteit egy államnak egyedül magyarázni? Az elnök utalva arra, hogy e kérdés hátterében Transvaal ügye van, tapintatlannak talánná a kérdés bolygatását most, mikor a hadviselő felek már békétárgyalásokat folytatnak.

Az elnök végül jelentette, hogy az interparlamentáris konferencia szeptember tizedikén ül Bécsben s ezzel bezárta az ülést.

KÜLFÖLD.

A belgiumi válság. Brüsszelben és egész Belgiumban csönd és nyugalom van ugyan, de a válság távolról sincs megoldva. A munkások közt lábrakapott nyomor újabb elégtelenségeket szül, s úgy a szocialisták, mint a klerikálisokat a megtorlás vágya hevíti. A népesödőletek megakadályozására kiadott hatósági intézkedéseket visszavonták. A marimonti bányákban az összes munkások dolgoznak. Monsban részben újra megkezdődött a munka és legközelebb a munka általános megkezdése várható. Liègeben is nagyon észrevehető a munkások munkábaállása.

A kamara ma újra megkezdte tanácskozását. A naprend előtt a louvaini szocialista képviselő interpellálni fog a louvaini események dolgában. Ha csakugyan főslozlatnak a kamarát, úgy óriás zavar fog támadni, mert a költségvetésnek még tizenegy tétele nincs elintézve. Minthogy a választás már május 25-én lesz, nem hiszik, hogy a kormány a kamara főslozlatásának végső eszközéhez fog nyulni.

Mindenütt élénken kommentálják Lipót király viselkedését. A királyi palotába minden pillanatban érkeznek levelek és táviratok, amelyekben arra kéri a királyt, hogy vessen véget az alkotmány dolgában megindult veszedelmes mozgalomnak. Hír szerint a király csak bevárja a mozgalom megszűnését, hogy aztán rögtön főslozlassa a kamarát.

Vállalkozik-e erre a király? Ha egy nemrégiben történt kijelentéséből következtetünk, úgy azt kell hinnünk, hogy nagyon is meg van elégedve kormányával. Némrég ugyanis Lipót király a brüsszeli kereskedelmi kamarának fölrátatott levelet, amely felszólítja az uralkodót, hogy avatkozzék be a politikába a kereskedelem és az ipar érdekében, mire a király a következőket mondta:

A királyi kormánynak, amely szeme előtt tartja a jelet és a jövőt és híven megtartja az alkotmány rendelkezéseit, kötelessége az a politikát követnie, amelyet a haza javára és nyugalomára nézve a legüdvösebbnek tart.

A délafrikai talány.

— A Budapesti Napló táviratai. —

Budapest, április 22.

Londonban és Délafrikában egyaránt szorongva találgatják, vajjon a pretoriai tárgyalások meghozzák-e a várvárt békét, vagy sem. Angliában a közvélemény, amely a háború befejezése dolgában már annyi ingadozásnak volt ki-

mindez sokkal kevésbé erős temperamentumokra is ellenállhatatlan hatást gyakorolhatott volna, mint amilyen Horánszkyban lakott. Mig tehát Horánszky Nándor nap-nap mellett ennek a milliók hatása alatt állott, mindaddig azt, hogy mennyire látott józanul és illuziók nélkül, nem a Deák Ferenc irányához kell mérni, hanem azokhoz a jóhiszemű és ideális rugóktól mozgatót szélsőségekhez, melyek a Horánszky Nándor érzelmvilágát is nap-nap mellett ostromolták. S hogy ezeknek, már abban az időben s abban a távolságban, mely őt a politika intézőitől, a színpalak titkaitól, s a politikai mozdulatok taktikai hátterétől elválasztotta, — ellent tudott állni, s hogy az ideális szélsőségekhez képest, a nem kivihetetlennek látszó, s csakis hosszú, kitaró és önfeláldozó harcokat igénylő balközépi álláspontot választotta: ez erősen az ő hideg józansága mellett bizonyít. S főként ha tudjuk, hogy mint balközépi politikus is, — ha rajongott is Tisza Kálmánért Horánszky Nándor, mert még kedély és természet dolgával is sok rokonvonalat talált benne a magáéval, mert hisz Tisza Kálmán is ifjabb korában s különösen otthonában Geszten, a zajosan mulató magyar gentry igazi típusa volt, — meggyőződéseivel mégis inkább vonzódtott Ghyezy Kálmánhoz. Egy dolog azonban kétségtelen. S ez az, hogy Horánszky Nándor teljesen hitt és bizott Tisza Kálmánban, mikor pártjához szegődött; s hogy a maga részéről el volt tökélye, hogy midőn a törvényhozás küszöbét átlépi, egyéni érdekeit kívül hagyja.

S bizonyos az is, hogy nem könnyen s nem fájdalom nélkül vált meg régi megszokott világától, melyben a közelet, a polgári munka terheitől gazdagon kárpótolta a boldog családi és a vidám

társaséleti poézise. Csalódások ott nem érték s a közügyek felfogásának legjózanabb realizmusa sem követelt egyet szép, sőt szent illuzió feloldozását. Érezte, hogy mint képviselő egészen más világba jő. Félt is tőle s még inkább a fővárosi élet zajától s porától. S hogy mindent el ne veszítsen abból, ami kedves volt neki s még kedvezőbb volt családjának s még akkor apró gyermekeinek: — akkor fogamzott meg lelkében a zerge- 'cai kis ház gondolata. Annak a szerény földszintes háznak gondolata, mely ma is ott áll a Zerge-utca közepe táján. Külseje is elárulja, hogy nem bérháznak épült. Kicsiny bár, de tágas és szellős, hogy levegője legyen. Udvara kert, melyben magasra nőtek a fák. Kívül, az utca felé, a ház egyszerű és komoly; de bent, az udvar felé, nyárias és barátságosan mosolygó. Széles, magas, nyílt teraszok néznek az udvarra és a kertre; tavasztól őszig használhatják szabad ebédlőnek. Nem hat be oda sem fővárosi zaj, sem fővárosi por. S még a tikkasztó nyári napokon is élelyt lehelnek a nagy fák zöld levelei. Egyformán édes fészék családnak, vendégnek. Beosztása csupa okos gyakorlatiaság és csupa sziv.

Ezt a házat építtette magának Horánszky Nándor, éppen harminc éve. Amikor mint egyszerű szolnoki ügyvéd és képviselő először jött fel Budapestre. Építtette azért, hogy szerető, hü felesége és öt apró gyereke, akik megszokták a vidéki magyar város szabad levegőjét, annak szokásait, a szabad mozgást, a ceremónia nélküli fosztelenséget, feltételét jó kedvnek s egészségnek, hogy azok rabszolgák ne érezzék magukat a főváros börtönfalai között s ne legyenek kitéve szélszélyes házirendnek, rossz szomszédnak, durva ház-mestereknek. Elég ha ő áldozza fel magát a

politikának, elég ha ő szivja a fülledt tanácskozó-termek és füstös klubok rossz levegőjét, — hozzártartozói ne szenvedjenek miatta! — Aztán meg a jó barátok is, a rokonok is ha feljönnek, találjanak igazi otthon náluk. Olyan szabad és független otthon, ahol senki se parancsol és ahol ismét úgy mulatnak és addig mulatnak, amíg nekik tetszik. Így keletkezett a zerge-utcai kis ház, a másokról való gondoskodás jóságából és szeretetéből. Egy zöld oáz a fővárosi sivatagban. Egy vidám falusi udvarház a berkaszárnyák rideg felái között. Egy kőből épült fogadalm, hogy: megmaradunk azoknak, akik voltak. Nem változtatjuk meg sem az életmódunkat, sem szokásainkat, sem természetünket. És érjen akármilyen sors, megmaradunk a magunk egyszerűségében. A világ szivtelensége, a politika hamissága ide be nem teheti a lábát. Felujtjuk a szép emlékeket s feledjük az üldözö gondokat. Megtartjuk a családi ünnepeket, a névnapokat és a születésnapokat s együtt látjuk, akik szeretnek s akiket szeretünk. És be nem ereszünk olyat, akinek épp úgy nincs nyitva a szive, mint a vendégváró ház kapuja. S ez a rendesen csöndes kis ház néhányszor volt zajos a boldogságtól és a kedélytől, harminc év alatt. Ezáltal felnöttek a gyermekek s egyenkint kirepültek a saját szárnyaikon; de a gyöngéd családi kötelékek sohasem szakadtak el. S még azután sokszor volt vidám, zajos sokadalom ott, abban a kis házbán. De sohasem volt oly zajos a sok embertől, mint most, mikor a halál anyaga jött vendégnek — és sohasem volt olyan csöndes, mint amilyenén most lett, mikor a régi gazdája költözött ki belőle.

téve, tegnap óta újra kezd remélni, mert két nagy újság dél-afrikai tudósítója az elleneskedés közeli végét helyezi kilátásba, de hivatalosan nem erősítik meg ezt a reményt, mert a kincstári kancellárnak az alsóházban tegnap tett nyilatkozata szerint semmiféle újabb hír sem érkezett Dél-Afrikából. A képviselőház tagjainak kedve nagyon nyomott, mert a remélt békekötés még mindig nem következik be, s annak az aggodalmuknak adnak kifejezést, hogy a kormány elítélje a béketárgyalás meghúszulását s titokban reméli, hogy újabb koncessziókkal talán mégis engedékenységre bírhatja a boer vezéreket. A legutóbbi hírek szerint Milner Pretóriából Johannesburgba utazott. Steyn és Delarey Klerksdorpba érkezett. Botba Vriheidba menet hosszabb ideig vesztegelt Standertonban, ahol a burgherekkel közölte a pretóriai tanácskozás eredményét. Fokvárosból érkezett magán-táviratok azt jelentik, hogy a boer vezérek el fogják fogadni az angol békefeltételeket, mivel a boer komandók legnagyobb része a téli hadjárat ellen nyilatkozott.

A csatár újabb eseményeiről a következőket táviratozza Kitchener:

Az utolsó héten elesett 18, megsebesült 20, fogságba esett 325 és megadta magát 10 boer. French tábornok Fokföld keleti részén, a daligreyi és rhodesi kerületekben üldözi az ellenség szétcsapatait. Fokföld nyugati részében az ellenség zöme Oskiep körül táboroz, amelyet sikertelenül támadott meg. Azonfelül az angol csapatok segítséget is kaptak. A dél felől indított nagy hajtóvadászat most fejeződött be. Colenbrander ezredes még folyton Pietersburg mellett operál. Egyik csapata 15-en tulnyomó ellenséges haderőre bukkant, de meg tudta tartani pozícióját. Éjjel még a következő távirati jelentéseket kaptuk:

London április 22.

A Press Association kijelenti, hogy alapos oka van arra a feltevésre, hogy a kormány minden tagja a legjobb reménységgel várja a boer vezérek konferenciájának eredményét. Három hét lefolyása előtt aligha érkezhettek megbízható hírek, de még jóval hosszabb ideig tarthat, míg a meghódított területen teljesen helyreállnak a rendes állapotok. Mindamellett bizonyosnak látszik, hogy a koronázás idejében már teljes lesz a béke. A rebelisek büntetése csak a szavazati jog elvonása lesz.

London, április 22.

Nagy feltűnést kelt a Times mai vezércikke, amelyet minden bizonynyal a kormány sugalmazott. A cikk kijelenti, hogy Angolország kész felépíteni a boerok felútdított lakóhelyeit, a Ceylon, Szt. Helena szigeteken és a Nyugatindianában levő hadifoglyokat visszahonosítja, helyreállítja a megszakított vasutvonalakat és hajlandó a boerok politikai jogait biztosítani, mielőtt arra az alkalmas idő elérkezik. A politikai jogokból csak kevés felkelőt akar kizárni a brit kormány. A cikk szerint a boerok ezzel nyilván be fogják érni. A Times annak a meggyőződésének ad kifejezést, hogy a boer vezérek visszatérnek csapataikhoz és azon lesznek, hogy a fegyverben álló boerokkal is elfogadjassák az angol kormány békeajánlatát.

London, április 22.

A Daily Express a békepontról írva jelzi, hogy Krügernek meg fogják engedni a Dél-Afrikába való visszatérést, de Leydsnek és a társaságában levő többi boeroknak nem fogják megengedni, hogy Transvaalban újból letelepedjenek.

HIREK.

Aurélien Scholl.

Az a monoklis, elegáns öreg ur, akit így hívtak s aki a minap Párisban meghalt, keserűségekkel ment a sírjába. Elégedetlen volt a világgal, Párisal, az irodalommal, mindenkivel és önmagával. Megbánta a pályáját, keveslette a dicsőséget és a pénzt, szidta az Akadémiát és az ujkori újságírást. A fényes elméjű, ünnepektől Aurélien Schollból zsörtölődő öreg ur vált, aki folyton ezt hajtotta: le journal m'a sapé... Ugy beszélt a pályájáról, mint valami rosszul sikerült házasságról; az újságról, mint valami rossz feleségről, akit szeretett, mert szép volt és ideig-óráig boldoggá is tette, de aki alapjában véve csel-csap, hűtlen és szivtelen, s akinél ő csak az egyik volt, nem az egyetlen. Vagyis savanyuan beszélt róla, mert hű maradt hozzá. Ha elhagyta volna a diadal napjai után, az édes könnyelműségek zamataja, s nem a hálálatlan maradt hűségek sava-

nyúsága adott volna azt az öregségének. De Scholl oly szerelmes volt az újságírásba, hogy a holnapi éjszakák kedvéért elfelejtette a jövődőt. Scholl kimerült, s egy napon már nem kellett a közönségnek. A következő éjszakán, természetesen, az újságnak sem kellett. S viszont, amikor az újság megfellebbezett róla, a közönség többé nem kérte. Scholl a világon nincs pótolhatatlan ember, s a kimerült legkevésbé az. Scholl elkullogott az újságírástól, s mint az elkergetett férjek szokták, a mézesetek emlékeibe merült: írta a memoárjait. És meghalt, szomorú mosolyal az ajakán, a mézesetek száraz rózsái közt, amelyek közé még tévedésből sem került egy árva babérlevél.

Aurélien Scholl volt a napikronikások ősapja. Egy francia újság most azt írja róla, hogy senki nem tudott oly érdekeszítőben és szépen semmit mondani, mint ő. Irt az utca elmés pletykáiról, nagy szónokok ceruzájáról, a hadvezérek kardbojtjáról, a hóhér keztyűjéről, magáról a semmiről és arról a tényről, hogy ő a semmiről ír. A ceruzát, kardbojtot és a keztyűt jellemzőnek idéztem: a chroniqueurnek nem szabad a beszédről, a kardról és a guillotineről nyilatkozni. Ez a nagyképek dolga. A chroniqueur csak az apró tárgyakat köteles meglátni a nagy emberek, a beszédekről, a csatákról és a bűnügyekről nagyfejtű urak nagy betűkkel mondanak nagyokat. Neki csak böngészni szabad, s akkor se kalászt, hanem csak pipacsot. A nagyfejtűkből tekintélyek lesznek, egyikből-másikból miniszter vagy akadémikus, ő ellenben köteles tréfálni mindhalálig, s ne adj Isten, hogy egyszer komolyan nyilatkozzék, mert akkor úgy megnevetik, hogy az már kinevetésnek is beillik. A nyilvánosság elő sohasé hozza ki a józan esztét és a tudását. Otthon zongorázhatja Beethoven, de a fórumon palackokon verjen ki polkákat. És mulattasson, ha vig, ha szomorú, ha temetésről jön, ha a foga fáj, és mulattasson mindhalálig. Ugy kell neki, miéért kezdte el.

Könnyű megérteni a nagy kronikás bánatát. Az irodalomba Dumas, Sue, Soulié, Gozlan, Méry sikerei csábították. Mint aki költőtanácsnok készül s mivel a költőre mászás előtt sikerült mókát csinált az arénán, örökké a porban kell játszania. „Méh akartam lenni és pillangó lettem“ — mondta fanfaryal, mint egy másik nagy francia chroniqueur: Villemot, akinek ez volt az önvalómása: „Az irodalom külvárosában élek.“ S ezek után még nyujthatok egyet a hasonlatom: nemesak boldogtalan volt a házassága, de mésalliance is. A műfajok hierarchiáját a maga kedélye árán tanulta meg.

Hogy a maga idejében ki volt az elfeledett, hatvankilenc éves Aurélien Scholl, erről kortársainak könyvei esodákat regélnek. A Tortoni-kávéház egy asztalánál ült s onnan igazgatta a francia esprit-t. A francia esprit akkor divatos cikk volt széles e világon, mindenkinek kellett, az egész világ ennél szórakozott. Akkor nem tombolt a francia humorban semmiféle perversitás, semmi önmagáért való cochonnéria, semmi komizság, akkor a Dumas, Scholl és Karr elmsége nemes volt, könnyű, finom és üdítő, mint a francia pezsgő. Attól senki nem kapott fejfájást s a gyomrát se rontotta el. Ezek az írók a kellemes mosolygások számát szaporították, nem a röhögéseket; biztosra mentek, nekik mindenki mosolygott, nem mint a mai vagy-vagy humoristák, értvén az egyik vagy alatt azt, hogy halálra nevetik magukat rajtuk az emberek s a másik alatt, hogy földhöz csapják a könyvet. A Gil Blas, Rire és Simplicissimus mai olvasójának ugyan szódás limonádé ez a régi irány, annak nyers ubjor, nagy fodormentás pálinka kell. De hogy ez a világ és ez a stílus nagyobb és szebb volt, azt nem tagadhatja a legvadabb modern sem. Nemes tradíciókat szeretni manapság merészebb dolog, mint isteneket a trónról lerángatni, mikor vállalatok alakulnak a lerángatásra s napról-napra beleizzadnak a szellem

bajnokai a nagy keresésbe: találni egy mythológiát, amely még nincs sárral telehajigálva.

Az élet felszínének finom ceruzájú karikatúristáját, a kopottlelkű, fáradt öreg urat ma is szétszelet illeti még. Az ő pillangó-életének vége, új pillangók, sőt új hernyók is jöttek utána a franciául való írásban. Meglátják ósodivoltát, észreveszik az őnya kopandóságát, lenézik a műfaját, nem becsülik meg a szomorúságát s közben mindent ellopnak tőle, ami lopható. Csak finom éleslátását és nemes ízlését nem lopták el, nem ugyan becsületből, hanem mert az meghalt vele együtt, amikor behunyta a szemét.

M. F.

Budapest, április 22.

— BUDAPESTI NAPLÓ. Április 13-án új

előfizetés nyílt a Budapesti Naplóra. Kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, akiknek az előfizetése ezen a napon lejárt, méltóztatassanak a megújításról idejekorán gondoskodni, hogy a lapot akadálytalanul küldhessük tovább.

— Személyi hírek. József Agost főherceg őtnapi sikeres cserkészés után ma este Kis-Jenőről elutazott Budapestre. — Gróf Széchenyi Gyulát, ő felsége szomszédja körüli minisztert ma délelőtt magánkabinátuson fogadta a király. — Dr. Flósz Sándor igazságügyminiszter csütörtökön, folyó hó 24-ikén nem tart kihallgatást.

— Udvari bál. Mint értesülünk, az udvari bál május hó 14-ikén lesz a budai királyi palotában.

— A király látogatása. Bécsből táviratozzák: A király délelőtt meglátogatta az osztrák néprajzi muzeumot, amely feladatául tüzte ki az egyes osztrák néptörzsek kulturájának és viseletének bemutatását. Ő felségét a muzeum védnöke, Lajos Viktor főherceg fogadta. Báró Hejert beszédere adott válaszában ő felsége teljes elismerését fejezte ki az intézet hazafias eszméje felől, amely, ugymond, nagyon jól esik szívének. A király háromnegyed órát töltött a muzeumban.

— Vilma királynő betegsége. Loo-ból táviratozzák: A királynő állapota változatlan. Henrik herceg sétát tett a parkban. Roosenstein tanár tanácskozását a többi orvosokkal holnapra várják.

A Roosenstein tanár orvosi konzultáció után a következő jelentést tették közze: A királynő állapotában könnyü javulás állott be, mely a reggeli hőmérsék csökkenésében nyilatkozik. Az öntudat zavartalan, az általános állapot kielégítő.

A Frankfurter Zeitung távirata szerint a királynő súlyos állapotát korai lebetegedés okozta és a baj állítólag olyan komplikált, hogy egy trónörökös születésének reménye immár végképp elenyészettnek látszik.

— Mercier tábornokot elverték. A Dreyfus-pörből jól ismert Mercier tábornokot, aki most nacionalista programmal szintén be akar jutni a képviselőházba, csunyan elverték Laaseré községben. Mercier megjelent ott a pénzügyminiszter ellen rendezett gyűlésen és hevesen kifakadt a miniszter ellen, ami a választék egy részénél, főképp a szocialistáknál nagy visszatekintést keltett. Előbb szóval inzultáltak Mercieret, aztán követek hajigáltak feléje; egy kő halántékra szította és Mercier eszméletlenül rogyott össze. Sebesülése nagyon súlyos.

— A román királyné Bécsben. Bécs-ből jelentik, hogy a román királyné ma reggel odaérkezett s ott marad holnap délutánig, aztán Sinájába utazik.

— A oszár részvéte. London-ból táviratozzák: Vilmos császár Selborne-hoz, az admirális első lordjához táviratot intézett, amelyben abból az alkalomból, hogy a Mars hadihajón szétrobbant egy ágyú, a hajó kapitányának, tisztjeinek és legénységének szives részvételt fejezi ki és a sebesülteket gyors fölépülést kívánja.

— Bécs alpolgármesterrel. Bécsből táviratozzák, hogy a községi tanács Strobach-ot és Newmeyert újra alpolgármestereké választotta.

— Hamburgi vendég Budapestben. Előkelő vendége van a fővárosi tűzoltóságnak: Westphalen hamburgi tűzoltó-főparancsnok, aki azért jött Budapestre, hogy a hivatásos tűzoltóság intézményét és berendezését tanulmányozza. A kiváló szakértő, akit Szeberbócsy Szaniszló főparancsnok fogadott, látogatást fog tenni a belügyminiszternél és a székesfővárosi polgármesterinél. Hamburgnak mintaszteri tűzoltósága van és így annál megisztelőbb a fővárosi tűzoltóságra ez a látogatás.

— A Magyarországi Hírlapokról Nyugdíjintézet rendes évi közgyűlést folyó hó 25-ikén délelőtt 11 órakor saját helyiségében tartja meg. A közgyűlést ez idén is lakoma követi délután 1 órakor az István főherceg szálló I. emeleti termében.

Rosa osztályfőnök, mint a kormány képviselője, a prágai egészségi állapotok javítására szükséges építkezéseket ismerteti, amelyeket Prága városa nem létesíthet magában. A kormány a szubveniót teljesen jogosultnak tartja. (Helyeslés a csehek részéről.)

Az ülés végén 218 szavazattal 185 ellenében megszavazták Prága városának 16 millió koronás szubvencióját, amelyből az idei költségvetésbe 16 milliót vettek föl. A szavazás névszerű volt és nagyon nyugodtan ment végbe. A német pártok közül az alkotmányos nagybirtokosok pártja és a keresztény-szociálisok a szubvenció mellett szavaztak.

A konverzió.

Bécs, április 22. Kornfeld Zsigmond vezérigazgató ma Bécsbe érkezett, hogy részt vegyen a Hitelintézet igazgatóságának ülésén. Megelőzőleg a pénzosztály a magyar konverzió felől tárgyalt.

Berlin, április 22. A Disconto-társaság, a Bleihörder-, a Mendelssohn és társa cégek, továbbá a darmstadti bank, a berlini tőzsdé aláírás helyén benyújtották az 1.087.470.000 koronás 4%-os magyar járadék prospektusát.

Balkán-kölcsonők.

Szófia, április 22. Hír szerint Dánev bolgár miniszterelnöknek sikerült Pétervárot nyolcvanöt millió frankos kölcsönügyletet kötni.

Bécs, április 22. Dr. Milovanovic, Szerbia itt időző pénzügyminisztere a főveendő szerb kölcsön ügyében hosszasan érkezett Reverseaux márkai francia nagykövettel. A miniszter gróf Goluchovskinai is tett látogatást.

A dél-amerikai forrongás.

New-York, április 22. Az a kaszárnya, amelyet Managubában (Nikaragua) a konzervatívok levegőbe röptettek, kétemeletes épület volt. Az épület teljesen rombadólt és a benne volt 100—200 katoná, valamint több más ember megsebesült. A szomszédházak is nagyon meg vannak rongálva. Zelaya elnök nyilatkozatot adott ki, melyben a robbanásért az öszeszkülvöket teszi felelőssé és közli, hogy a kaszárnyában dinamit és puskapor volt felhalmozva. A kárt 5 millió pesóra becsülik.

A Balkán zavarosa.

Konstantinápoly, április 22. Gruics szerb követ és Bakics montenegrói követ ma lépéseket tett a Jildiz-palotában Firmilian megerősítése ügyében. A szultán megígérte a követeknek, hogy szerdái megadja nekik a választ. Az örmény pátriárka kérvényt adott át a portának az örmények szabad utazása érdekében. Ideérkezett jelentés szerint egy 30 fős banda átkelt a bolgár határon és a Malena (Planina), az oszmani kerületben (koszovói vilajet) garázdálkodik.

Közgazdasági táviratok.

Bécs, április 22. A nagyiparosok egyesülete tegnap Sues Frigyes elnöklele alatt közgyűlést tartott, amelynek napirendjén volt az autonom vámtarifa és a Magyarországgal való gazdasági viszony megbeszélése. Kifejezésre jutott az az általános óhaj, hogy tekintettel a kereskedelempolitikai helyzetre, az osztrák és a magyar vámtarifát a jövőre specializálni kell és hangsúlyozták a szónokok, hogy valósággal üngylikösség volna bármely állam termelését megbénítani, vagy csak korlátozni is.

Bécs, április 22. Lovag Taussig a kassa-oderbergi vasút igazgatóságai ülésére Budapestre utazott és pénteken tér vissza.

New-York, április 22. (Terményiósede.) (Zárlat.) Gyapot: New Yorkban helyben 9 1/4 (9 1/8). Áprilisra 9 1/8 (9 1/4). Júliusra 9 1/8 (9 1/4). New-Orleansban helyben 9 1/4 (9 1/8). — Petroleum: Stand white New-Yorkban 7.40 (7.40). Stand white Philadelphian 7.85 (7.85). Refined in Cases 8.50 (8.50). Credit Balances at Oil City 1.20 (1.20). — Zeir: Western steam 10.15 (10.15). Rohe és Brothers 10.80 (10.80). — Tengeri irányzata szállár. — Májusra 68 1/2 (67 1/2). Júliusra 67 1/2 (67). — Szept-re 66 1/2 (66). — Buzs irányzata állandó. — Piros ószi helyben 88 1/2 (88 1/2). Májusra 80 1/2 (81 1/2). Júliusra 81. — (81 1/2). Szept-re 80 1/2 (80 1/2). Dec-re 82 1/2 (82 1/2). Gabona szállítási díja Liverpoolba 1 1/4 (1 1/4). — Kávé: fair Rio 7. sz. 5 1/2 (5 1/2). Áprilisra 4.90 (4.90). Júliusra 4.90 (5.05). — Liszt: Spring Wheat clears 2.90 (2.90). — Kukor: 2 1/2 (2 1/2). — Ós: 27.62 (27.90). — Rész: 12 1/4 (12 1/4). — (A zárójelben lévő számok a tegnapi árakat jelzik.)

Chicago, április 22. (Terményiósede.) (Zárlat.) Buzs irányzata állandó. — Májusra 74 1/2 (74 1/2). — Júliusra 75 1/2 (75 1/2). — Tengeri irányzata szállár. — Szept-re 62 1/4 (61 1/2). — Zeir: Májusra 9.67 (9.65). — Júliusra 9.77 (9.75). — Szalonna short clear 9.65 (9.60). — Sertéshús: Májusra 16.45 (16.42). — (A zárójelben lévő számok a tegnapi árakat jelzik.)

KÜLÖNFÉLÉK

Mese.

Volt egy fiú, ütött-kopott.
A gonddoz rég hozzászokott.
Lakott egy kis sötét zugot
S csak bánatos nótát tudott.
A tekintete tétova
És nem mosolygott még soha.
Roskalgat volt, törött, beteg,
Tán nem is élt közöttetek.
Aki busultok és nevettek,
Aki gyűlöltök és szerettek.
Dőre álmodnak éve pusztán,
Sietve járt a népes utcán;
Maga volt a hiú remény.
S ha kérdezők nagy néha tőle:
„Ki vagy te, álmod kergetője?
Ki vagy te, halvány, bús legény?
Mi a sorod, felel, ki bántott?
Miért kerülöd úgy e világot?
Miért vagy oly bús, árva, halvány?”
... Megesondult a fiúnak ajkán:
Egy régi-régi kis mese,
Amelynek ez a kezdete:
Volt egyszer egy leány ...

Farkas Imre.

† A koronázási banket. Annak a nagy banketnek, melyet Edvárd angol király koronázása napján London ötszáz ezer koldusának ad, a következő étlapja van: Hideg roastbeef meleg burgonyával, plumpudding, Sör, limonádé, tea és kávé. Minden lérfinak a birodalmi dohánytársaság egy uncia dohányt ad s több csokoládé-gyár ajánkozott, hogy a nagy társaságot ellátja gyártmányával. A banket költségeire a király hatszáz ezer koronát engedélyezett, de e nagy összeg még nem elegendő, mert a jelentkezők száma egyre szaporodik. A lakomát a Viktória-és Battersea-parkban tartják meg, mert a rendőrség attól fél, hogy a Hydeparkban nem tudná irányítani az összegyűlekező sokaságot. A király a lakoma közben személyesen fogja fölkeresni vendégeit.

† A tökéletes férfi. A Svenska Dagbladet című lap híres svéd asszonyok nyilatkozatait közli arról, hogy milyen tulajdonságokkal kell bírnia a férfinak, hogy a szép nem tetszését kivívja magunknak. Key Ellen, a hírneves írónő, így nyilatkozik: A tökéletes férfi fogalma nagyon ingadozó. Egy angol kereskedő leányának szemében az a tökéletes férfi, akiben Tennyson Alfrédéből és Chamberlainből is van valami; egy vidéki német kiasszony Schiller és egy lovasistat keverékében látja az ideált, míg a párisi nőnek bizonyára Napoleon és Maupassant vegyüléke tetszik legjobban. Egy stockholmi szakácsnő szemében bizonyára a legcsodálatosabb férfi a tüztöltő, akiről a stockholmi lapok szépen írnak abból az alkalmából, hogy egy gyárkéneli hősiesen viselkedett. Szóval az asszonyoknak mindig olyan férfi az ideáljuk, akiben a legellentétebb tulajdonságok egyesülnek s olyan, amilyent sehol a természetben nem találni.

Ryhölm Heien szerint az a legtökéletesebb férfi, aki az élet komoly kérdései felől önálló véleményt alkotott s akinek elég ereje van ahhoz, hogy ezeket véleményeket ne hazudolja meg a gyakorlatban. A tökéletes férfi természeténél való az is, hogy legyen benne elég erkölcsi erő arra, hogy tévedéseit be tudja látni, végre kell, hogy néhány asszonyi tulajdonsággal is bírjon, udvarias legyen és finom modoru.

Hackoson Julia, szimtvésző így nyilatkozik: Minden asszony szemében az a legtökéletesebb férfi, akit szeret s mivel minden férfinak van valakije, aki szereti egy darabig, egy darabig minden férfi tökéletes. Ami engem illet, nekem az a férfi tetszik legjobban, aki Ádám helyében soha sem harapott volna az almába.

Meiner operabájos így írja le a tökéletes férfit: Legyen vidám, mint Fairfax, kedélyes, mint a Koldusdiák, szép, mint Páris, hü, mint Pippo, nemes, mint Corneville Henrik, bátor, mint Montedafido, tüzes, mint a Cibánybáró, elegáns, mint Eisenstein és csinos mint Boccaocio.

† Santos-Dumont vetélytársa. Santos-Dumont vetélytársára bukkant, aki még az ideinyári folyamán versenyt akar repülni a bátor léghajóssal. Ezt a vetélytársat dr. Barton-nak hívják, aki angol ember s aki a War Office nak egy léghajó mintát mutatott be s a Motoring Illustratev című lapban akarja versenye hívti Santos-Dumont-t. Barton Edinburg és London közt akarja megtenni az utat léghajójával s fogadási összeg gyanánt minden kétszáz ezer koronán

felüli összeget elfogad. Meg van győződve róla, hogy léghajója sokkal sebesebben repül, mint ellenfelé.

† Lovagias-ügy Rádika miatt. A kis Rádika életét tudvalevőleg dr. Doyen, híres párisi orvostanár mentette meg igen veszedelmes műtét segítségével. Ismeretes az a körülmény is, hogy Doyen tanár, éppen a műtét ritka voltára való tekintettel, kinematogramokat vételelt föl. Ez a vakmerő újítás persze szemet szert francia kollégáinak s epés megjegyzésekben azóta nem volt hiányosság. Doyen oda sem hederített a támadásoknak, amíg most egy előkelő folyóirat, a Tribuna Médicale nem vette tollára nevét és eljárását. Ebben a folyóiratban dr. Legrain, szintén híres orvosi tekintély, keményen lektrizálta Doyen eljárását s az orvosi hivatás ellen való merényletek bélyegezte azt az eljárását, hogy vásári bódék mutatói számára lefénnyépezte a műtétét. Kijelentette, hogy a tulajdon fűvelé halotta, amint a vásári bódék kikiáltói nagy hangon osalogtatták be közönségüket azzal, hogy:

— Rádika és Dódika a műtöcsés alatt! Doyen tanár csodálatos operációja!

Doyen magánlevélben felelt Legrain támadására. Kijelentette orvos-kartársának, hogy nyilván misztifikációnak áldozata, mert lehetetlen, hogy az ő kinematogramjából bár csak egy lemez is kikerült volna. A kinematogramokat ő a tudomány érdekében készítette és soha azokat vásári bódékban mutogatni nem fogják. Egyben elégtételt kért a támadásért Legrain-tól. Legrain azonban nem válaszolt Doyen levelére, mire az utóbbi elküldötte hozzá segédeit. Legrain ezenközben személyesen utána járt a dolognak s meggyőződött róla, hogy abban a vásári bódékban csakugyan egész mást mutogatnak, mint a mit a kikiáltók hirdetnek s azért segédeit sem nevezte meg, hanem egyszerűen bocsánatot kért a híres operatortól. Végeredményében ez a kis ügy is csak reklám volt a derék Doyennek.

† Amerikai banket. Henrik hercegnek Amerikában való időzése alkalmával hatalmas méretű bankettről hozott tudósítást a táviró. De ezek között a bankettek között egyetlen se volt annyira amerikai izü, mint az amelyet a napokban New Yorkban Page Edvárd tiszteletere rendeztek, aki megalapította a Page-Davis kollegiumot. A vendégek mindegyike mellett ugyanis egy kis telefon készlet volt elhelyezve. Amelyben azokat a beszédeket hallgatták, amiket Chicagoban mondtak be a telefonban. A szónokok több mint ezer mértföldnyiről jövő toasztját a banket résztvevői zajosan meg is tapsolták és e new-yorki tapssokat Chicagoban hallgatták nagy örömmel. Mindenesetre különös formája ez az ünneplésnek amely teljesen Amerikára vall.

KÖZGAZDASÁG.

A magyar cukorgyárosok és a brüsszeli konvenció.

— A Budapesti Napló tudósítójától. —

Budapest, április 22.

A Magyar Cukorgyárosok Országos Egyesülete igazgatóválasztmányi ülést tartott, melynek napirendjén folyó ügyek kivül a brüsszeli konvenció által teremtett helyzet is szerepelt. Tekintettel a kérdésszak hazánk cukoriparára való rendkívüli fontosságára, a választmányi ülésen mint vendég résztvett Pallavicini Ede érgróf, a Mezőgazdasági Ipar-Részevényszereség elnöke és báró Stummer Ágost, az osztrák és magyar cukorgyárosok központi egyesületének elnöke is. A választmányi ülést Hatvany-Deutch Sándor egyesületi elnök nyitotta meg, ki üdvözölve a vendégeket megköszönte az ezen nagypontosságú kérdés iránt tanusított érdeklődésüket.

Előnk ezután visszaillesztést vet az utolsó hónapok eseményeire, melyeknél szemben a Magyar Cukorgyárosok Országos Egyesülete eddig várakozó álláspontot foglalt el. Ez eljárás elnök azzal indokolja, hogy az egyesület utján indítható minden mozgalmat, mely Angliának a prémiumok megszüntetésére és a vámok leszállítása által a kartelek megszüntetésére irányuló követelése ellen kijelöthetnek, eleve eredménytelennek tartott és az egyesület részéről helyesebb eljárásnak gondolta, ha a magyar cukoripar fenntartásának biztosítására mulhatatlanul szükséges intézkedéseket csak akkor boosítja az általános közérdeklődés hatáskörébe, ha a brüsszeli tanácskozások befejezett tény eredményeztek.

Utal azokra a teljesen hatástalanul maradt tiltakozásokra, melyek a brüsszeli konvenció határozataira által keményen süjtött egyéb országok cukoripara részéről tettek és úgy véli, hogy kormányunk figyelme a brüsszeli megállapodások életbejelítéséig kizárólag azon kérdések számára volna igénybe veendő, melyek a cukoriparnak a jövőben való támogatására fognak szükségeseknek találni. Mindazonáltal az egyesületi elnökségnek még a brüsszeli

penzügyigazgatási irodavezető rimaszombati lakos, ugyaszin- tén kiskoru lona és Ridih gyarmeki családii nevének Vad- naira, kiskoru Kúbecher Tivadar tokaji illetőségű, sárospataki lakos családii nevének Kubinyira és Schwarz Gizele, Hermin és Géza váczhartanyi illetőségű, ugyanottani lakosok családii nevének Székelyre kért átváltoztatása helygymiszterii rende- lettel megengedtetett.

Pályázat. Postamasterii állás (II. oszt. postahivatal) Lónyabányán, Nógrádmege, május 9-éig a budapesti posta- és távriadaigazgatósághoz. A pécsi főgymiszterneél hivatal- szolgái állás 6 hét alatt. — A póciai cs. és kir. tengerészeti arzenálban két II-os osztályú hadtengerész-szolgái állás júni- us 1-éig, közös hadgymiszteriumnál (hadtengerészeti osztály).

Napirend.

Napár: Szerda, április 23. — Római katolikus: Béla pk. — Protestáns: Béla. — Görög-orosz: (április 10.) Ferenc. — Zsidó: Nisan 18. Passah II. nap. — Nap kéli: 4 ora 41 perckor. — Nyugszik: 6 ora 43 perckor. — Hold kéli: 7 ora 38 perckor este. — Nyugszik: 4 ora 55 perckor reggel.

A horvát miniszter fogad u. d. 4 órakor. Tavaszii tárlat a városigeti Múcsarnokban d. e. 9-től esti 8 óráig. Belépődij 1 korona. A Nemzeti Szalon tavaszii tárlata nyitva délelőtt 9 órától esti 8 óráig. Belépődij 50 fillér. Nemzeti Múzeum. Képtár és néprajzi kiállítás (Csillag- utca 15.) Nyitva délelőtt 9 órától délután 1 óráig. Többi tárlai 1 korona belépődijal megtekinthetők. Országos Képtár az Akademiában délelőtt 9—1-ig. Iparművészeti múzeum délelőtt 9 órától d. u. 1-ig. Teleológia. Iparmúzeum. Nyitva délelőtt 9—1 óráig.

Mezőgazdasági múzeum (Kerepesi-út 72.) d. e. 9—1-ig. A földműv. intézet múzeuma (Stefánia-út 14.) nyitva d. e. 10—1-ig. Belépődij 1 korona. Az Akademia Goethe-szobája nyitva délelőtt 10—12-ig. Múzeum könyvtár délelőtt 9 órától 1 óráig. Akadémiai könyvtár nyitva délután 3 órától 7 óráig. Egyetemi könyvtár nyitva délelőtt 9 órától 12-ig és délután 3-tól 8-ig.

Állatkert a Városligetben nyitva egész nap. Belépődij 60 fillér. Magyar Kereskedelmi Múzeum. Igazgatóság, kereske- delmi szakkönyvtár és keleti miniatúr: V. kertnél Váci-körút 32. szám alatt. Hivatalos órák: délelőtt 9-től délután 2 óráig. Hazai termékek állandó kiállítása és kereskedelemtörténeti gyűjtemény, továbbá a házi-ipari kiállítás (melyben az üz- letvezetéség árszámítások is eszközöl) a városigeti ipar- csarnokban nyitva: délelőtt 9 órától 12 óráig és délután 3 órától 6 óráig. A külügyi kirendeltség központi üzlet- vezetésége (Magyar kereskedelmi részvénytársaság) V. Váci- körút 32. szám alatt.

Időjelzés.

— Az Országos Meteorológiai Intézet hivatalos jelentése. —

Budapest, április 22.

A magas levegőnyomás északon tartózkodik, az ala- csóny pedig északnyugaton megerősödött és még Kelet-Euró- pára is másodrendű depresszió borítja. Európában az idő enyhe volt. Francia- és Németor- szágból szórványosan előfordultak esők, illetve zivatarok. Hazánkban az idő enyhe: Jelentékenyebb esők voltak az Alföldön, kisebbek pedig délnyugaton. Zivatarok előfordul-

tak az ország északkeleti és déli részein. Szatmáron jégeső is volt. Küldés: A hőmérséklet némi süllyedésével, változókéony idő várható, helyenkint esővel.

Vizállás.

Table with columns for dates (Apr. 21, Apr. 22, Apr. 23) and various locations (Inn Duna, Schöckling, Pápa, etc.) with corresponding water levels.

DISKRET BETEGSÉGEK elsőrendű gyógyító intézete BUDAPEST.

KATAPHORESE. ÚJ GYÓGYMÓD! Fül-tulmulhatatlan gyógyhatású Ideg-, Nemi-, Bör-, Vérbetegségek és Gyengeségi-állapotok, Impotencia gyökeres gyógyítására.

Dr. Mitzger Tivadar. A modern Hygiene és legújabb orvosi technika elsőrendű vívmányai szerint berendezett gyógy- termékekkel Budapest, Teréz-körút 44. I. emelet.

Titkos betegségek szakorvosa Dr. GZINCZÁR J. egyetemen orvostanor gyógyítási módjával és németi foglalkozású magyar néki mindennemű bármely régi kelési Nemi betegségek...

HUZÁS MÁJUS 1-én. Főnyeremény 35,000 Lira. KAPHATÓ 24 havi részletfizetésre; havi befizetés 1 darabra 2 korona.

Arleszállítás! Continental Gyar COMPAGNIE PNEUMATIK burkolatú 3 frt 50 kr-ét és tömlő 2 forintért DANUBIUS PNEUMATIK burkolatú 3 frt 25 kr-ét és tömlő 1 frt 70 kr-ét szállítunk.

Titkos betegségek gyógyítására a specialista legjobban ajánlható számos éven át szerzett gazdag kórházi tapasztalatai alapján Dr. FABINYI J. v. kórházi orvos, specialista

Lakás: Budapest, Erzsébet-körút 12. sz. (Dohány-utca sarok, I. emelet). Bejárat a lépcsőnél. Külön várótermék. Rendelés délelőtt 9—3-ig, este 6—8-ig.

Koopman Elias Bernard ur (Londonban) 12343. sz. „Automatikus mutoscop a képeknek villamos megvilágításával” című 1898. Április 3-ról kelt magyar szabadalmára vevők vagy engedményesek kerestetnek.

Dr. Garai Antal orvos, sebész, szemész- és szülészet-tudós, volt orvosi kir. oszt. főorvos. Rendelő-intézet Budapest, Andrássy-út 24. as Opera mellett. TITKOS BETEGSÉGEKET...

STANDARD életbiztosító-társaság Edinburghban (Angolhon.) Alapított 1825-ben. Magyarországi fiók: Budapest IV., Kossuth Lajos-u. 4. Évi bevétel 30,000,000. Kiutalt nyereségnyrészek 170,000,000. Vagyon 240,000,000. Halálesetek folytán kifizetve 484,000,000.

A lakbérnegyed alkalmával egy a joglás mint a házi urak és lakók gyakran árak árúkétségét egy oly kézikönyvvel, amely őket a lakbérleti jog vitás kérdéseiben utalgatja. Ára: 5 korona.

Lakbérleti jog és eljárás. Működik teljes körűen Adó- és tetemo- sán bővített kiadás. Budapesti lakbér- leti szabályzatok és a m. kir. igazgató- ügyminiszternek 1894. évi 4873. számú rende- letével.

DÖCZI M. cipész. Budapest legmegbízhatóbb legnagyobb és legolcsóbb cipő-raktára Kerepesi-út 10. Gompos fűtő, csúgos lakk. Férfi v. női boxbőr fűtés 3,50. Férfi v. csúgos orozs lakbőr. Férfi 3,50, női 3,00. Lakk rogata fűtő 3,50, női 2,50. Férfi Chevreauaux 4,50, női 4,00. Férfi v. női csúgos cipő 2,00. Férfi v. fűtésű cipő 2,00. Lakk kivágott 1,50—2,00. Egy csatos 2,20, kereszt- csatos 2,50. Fehér v. rózsaszínű cipő 1,80. Fehér kőstyűbőr cipő 2,00. Argyrűcsizma, osomagtöltő, szálkötővel. Ingyen. V. 10. 40-42-re 10 frton fölül franco. Ne. 12 tereszé arat beosorolok.

